

No's tornem
los originals.

Setmanari Català il·lustrat

Surt els Dimegnes.

- Decidi -

L'humanitat calla y acota son cap devant la commemoració d'aquell fet que ab tot y haver passat segles y segles, ab gran solemnitat celebra l'Església. Jesús, que portat

per un amor incommensurable vos l'humanitat, per ella morí, s'an presenta avuy lo nostre que avans, sempre ab los braços oberts, sempre pregant al Pare Celeste per nos altres. L'home nos ensenya a sofrir, el

Deu nos mostra sa gran misericòrdia. Vejamlos vejamlos pregant la penosa mort tanga, cobert son cap d'espines que a cada moviment se li endinçan més, fentle bollar sangs, la sangs que redimeix als humans, als marters que a colps d'empenyan terra amunt; y ell humil d'una humilitat santa, calla, mira l cel y resa y quant ja ve la Creu, mirantse desde son tros

HERMITA DE S^a CATARINA - TORROELLA DE MONJOLÍ. composiwa y amoro-

sa. Los llavis sols se movhent per nomolar paraulas de perdó, per aquells que han volgut sa mort

Los ulls vidriosos, van enfosquinte, tapantse mes y mes...

Los llavis sedis y repellosos s'aturan... acota l cap y mort. Lo gran sacrifici esta consumat; la terra trontolla esferbeida pel crim que ha presenciat, y l

que saiga del pit del Salvador del genero humil, milers d'ulls s'fitant provocados en lo nostre groll y esmortuhit del Martre, ensemps que ell los hi tor

na la mirada,

cel ab un terratrèmol espantós
 aqueixa son mantell, los rob-
 tats y la gent del poble corren
 esperehnts d'un cantó al altre
 sens saber que ls hi passa, lo
 blanc cruza l'espai y la na-
 turalera tota, 's trastabala donant
 compte del Decidí.

— Dimeas —
 — Amorosa —

Me diuen totto
 perquè d'escrivir no he se un borrall
 pro no mes sabi
 que no 'n Cervantes, d'Heine y en Kraus
 que 'n Dante y Shakespeare
 mes qu' 'n Virgili, que Sant Thomas
 mes que 'l gran Milton
 mes qu' en Oros, molt mes qu' en Kant
 puig se una cosa
 que ells no sabian y es l'estimar!

Generat Giventa
 Guiset.

— Fragment de la vida —

Bra 'l dia del meu sant; aca-
 baba de sopar en companyia d'uns
 companys joves d'aquells que 's
 titulen felinos no se si ab vir-
 tat quan un d'ells venint de a
 la conversa seguida pregunta-
 gours vosaltres la major felicitat
 sont se troba?

Com lo vapor contingut d'u-
 na caldera quan se li obra una

sortida, surtiren de sas bocas, to-
 tas à tropell aquestas contestas
 — en l'amor! — en lo diner!..... —
 totas foren igual, tot lo que 's di-
 gué va venir à recaure sobre d'
 aquets termes l'amor, lo diner.

Sortiam del restaurant al tou-
 bar la matinada; segons las expre-
 sions de nos companys haviam pa-
 sat una nit completament felis
 no hi havia mancat ni l'amor,
 segons ells l'entenem, ni lo diner
 s'havia quedat curt.

L'ambada comensava à desan-
 blaynar los turons de las vehinas
 montanyas, la gent matinera de la
 ciutat comensava à deixondirse y
 'l tots que llevavan las campa-
 nas de las properas fabricas cri-
 dant al treball comensavan à fer
 bellugar als gànganos del rusc
 de la vida...

L'amor, lo diner: Aquestas
 paraulas vagavan esbojerradas per
 mon pensament esprentantse y
 magellantse las ideas que 'n di-
 yan per quiscun fer de sa causa
 la primera, en tan que jo vaga-
 va cabillo pels encare poch tran-
 sitats carrers de la ciutat.

L'amor no 'l desconeixia; qu-
 an mes jove havia sentit l'amor
 per, aquell anel d'alejar al que 's es-

suma; mes tant l'altre amor, el carnal, m' havia fet desaparèixer aquest y buscava en ma imaginació els aconteixements que creya mes agradables & aquests dos periods, pero per tot arreu hi veya bondat... lo fet aquell, si, vaig ser-hi bastant felis... pero tenia aquella altra idea que no m' deixà acabar a tot pler la vida.

Aquell altre fet... igual... no varieng ser pas del tot felis d'us del amor.

Lo diner; quantas varietats hi he passat en aquesta fase:.... tal jorn que sense mitx clar me passejava entontit per falta basta & alimentació quan de cop sense saber per hont me venen recursos... que ve hem varem venir però el pensament corria mes enllà y em preguntava, y quan ho acabis? després si he tingut mes, sense pensar que m' manquesin i però que he fet? despreciarlos... vaja lo diner tampoc m' ha fet felis, no tenen pas rabi los que s'ixen creients.

Me trojava aixis de mes reflexions quan a mon davant me parva lo pas una porta que s'obra y y veig una dona jove eucar, abrigada pel frot del matí, que surt de sa casa ab lo cistelló del emporcar, cap a la fabrica, acompanyant-la fins a la porta un nin ros com un angel que al ser al carrer li diu

allare, oden rian y... me peton y tot fentel - m' estimen forta & tan com tu fill meu... y tancà la porta tombant per la propra cantonada boz aguantantse fins que pot al nin hont queda lo petit penant ab ella...

Lavors me recorda que so tu que parles y que encare in fims, y que he sigut felis, molt felis y encare que jo no pugui ser-ho may mes del tot, puch fer-ho ser en part a ells y algun dia completament al que porta ma sang.

Joseph Daniel Ferrer

La Mort de Pilat

D'allà enllà cap al fons de l'Almagnay decrepit per los anys, Pilat s' trova moribond y dividat en negre ombra ab lo remordiment ni per companya. Ab os ulls vidriats, cobert estranya oten venen de sayors que l' son li man y sa vista torada la renova l'espectre del peccat que l'acompanya i fims sed! c'ida sedoll, y dins sa boca de vinagre y de fel com una c'ida d'un mar esbalotat sent que l'hi aboca, y al sentir de son los fugir la vida, al cel abra os ulls... un mot murmurat Va salvarse Pilat? i Qui ho assegura?

Antonia Ferrer Codina.

Lo Conceller.

- Jesus clavat en Creu -

Jesus clavat en creu al Etern Pare perdó per nos butxins, va demanar y com mes saviels rajava de sas nafres son prech era mes ferm llavor, que may, bou alé poch à poch minvant anava, mes lo sen cor, perdó, hasta implorant, y avants de que s' eloquesen sas farpellas los ulls enfità al cel y va plorar.

Llavor al Pare Etern digué: Perdonals que no saben lo que fan y ab las llagrimas que nos ulls llevaren ab ellas dels butxins rentà el pecat.

Joseph Ferré Roig.

- DE TOT -

La faceta donarà compte d'entre poch temps de que la llengua catalana tindrà el caracter de co-oficial. En Pau Font de Ribamat advocat de Reis es qui despres de molts treballs ha lograt aquest fet que tan complan als cors que de debí son catalans.

Heu rebut "La Languera" de Palermòs acceptant el cambi que li proposarem. Anuncia notables reformes, que faràn de "La Languera" un dels millors periodics catalans.

Ha concursat à publicarse à s. Felim de Gixols un setmanari català que porta per nom "Lo brapacer". Li donixam un h any de vida.

Ha reaparegut en aquesta ciutat la revista quinzenal bilíngüe que porta per titol "Cantos Roger de Flor" orga de la societat del mateix nom.

La capella de sant Felip Neri dirigida per son mestre en filius Millet, cantarà varias composicions religioses durant los dias de setmana Santa en la Iglesia de s. Felip Neri.

Havem rebut la "Italia Catalana".

s' ha publicat la traducció catalana de la tragedia d'Isquil "Promethen encadenat" del conegut poeta Arthur Marriera.

Ha visitat nostra redacció lo joveut català.

- Correspondencia -

J. F. - No us agrada el pensament.
J. M. G. - Anirà l' intima, pro podria dedicarse mes a las poesias de tema fentlas cristianas.

A. N. P. - Bon que sabem que voste ho fa millor, no volen publicarli lo que us remet perquè verdun de son nom.

LO CONCELLER

Setmanari català il·lustrat
Barcelona trimestre 475
à fora " 1

- Pago à la bestreta -

Redacció: c. Sta. Lluçia n.º 3 pis 2.º
Barcelona